

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Ad Evangelium Feriæ, De sanato paralytico in piscina. Sabbato. De dolore
contritionis, quem Christus D. sensibilem habuit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

fusionem humanam, nec timere divinam, seu
eam quæ à Deo verè timenda est. Nam si ex
illa confusione humana, non vereris offende-
re Deum, confundet te Deus, confusione lon-
gè graviori; Et nonne hoc est esse fatuum, e-
vitare minus malum, ut incidas in gravius?
*Cadent & infirmi erunt, ait Propheta, quia non
intellegerunt opprobrium sempiternum. Atque
idem rursus: Dabo eos in opprobrium sempiter-
num, & in ignominiam aeternam, qua nunquam
oblivione d. lebitur.*

Et tamen quàm multi sunt sic fatui, &
quod pejus est, qui nunquam melius sibi sa-

pere videntur, quàm cum sic fatui sunt. Cave
offendas ad hunc lapidem. Serva libertatem
ubique & semper, *Noli erubescere testimonium 2. Tim. 1.
Domini nostri. Non confunderis confiteri peccata Eccles. 4.
tua.* De qua Confusione imprimis cavenda
sic aptè sanctus Bernardus. *O verecundia ex-
pers rationis, inimica salutis, totius ignara hono-
ris & honestatis; hæc planè illa, quam Sapiens lo-
quitur confusio adducens peccatum. Itane vere-
cundum est homini vinci à Deo, & probro duci-
tur humiliari sub potiori manu altissimi? O per-
versitas! Non pudet inquinari, & ablui pudet!*

PRO EADEM FERIA QVADRAGESIMALI.

Ad Evangelium, de Sanato Paralytico in Piscina. Ioan. 5.

VERITATES PRACTICÆ.

*Vis sanus fieri? Quod videris tibi velle, velles
quidem, sed verè non vis.*

*In 3. parte, Feria 2. hebdomada duodecima.
Vbi tota hæc abundè refertur historia.*

DOMINE, hominem non habeo. De Neces-
sitate Directoris & usu directionis, In 1. parte,
tota hebdomada tertia post Epiphaniam, &
præcipue 1. & 2. Feria.

*SVRGE, tolle grabatum tuum, & ambula. Et
statim sanus factus homo ille, & sustulit graba-
tum suum, & ambulabat. Quam sint hæc apta*

ad exprimentum perfectionis progressum, in
eadem 1. parte habetur, ubi à Christo alius si-
mili modo sanatur paralyticus: tota quarta
hebdomada post Epiphaniam.

*IESVS autem declinavit à turba constituta
in loco: postea invenit eum Iesus in templo. Cur
sic à turba declinaverit, curve paulò post se
spectandum in templo dederit, fusè declara-
tur supra dicto loco tertiæ partis, unde est
hæc Veritas valde practica:*

Hæc est maximè laudabilis Humilitas, quæ
sic laudes fugit, ut laudanda non omitat.

S A B B A T O.

DE DOLORE CONTRITIONIS

Quem Christus Dominus valde sensibilem habuit.

Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra. H. 53.

VERITAS PRACTICÆ.

Vera Contritio dolorem sensibilem nec in-
cludit nec excludit.

RATIO EST. quia vera contritio in una est de-

testatione peccati propter Deum offensum.
*Sed illi detestationi neque necessarius est neque
contrarius dolor sensibilis.*
*Ergo vera contritio dolorem hunc sensibilem nec
includit nec excludit; unde nec nimis anxie est
quarendus si desit; nec si adsit, est repellendus.*

I. PUNCTUM.

CONFUSIONI cæterisque doloribus animæ & corporis quos sustinere voluit Christus, accessit Contritio de peccatis hominum, qui dolorum omnium cumulus & aliquod veluti complementum fuit. Sic enim plenius & copiosius satisfaciebat pro peccatis nostris, cum de his etiam doleret animo, non quidem ut nos qui de propriis dolemus, cum proposito emendationis, sed quo ille modo poterat, quem postea multi sunt imitati sancti, dolentes de peccatis hominum tantâ doloris vehementiâ, ut pene distrumperentur.

Verum in Christo Domino multa erant, quæ longè supra quoslibet homines sive de propriis sive de alienis peccatis pœnitentes dolorem illum exaggerabant. Primum, clara cognitio gravitatis peccati; Noverat enim, quid esset Deus, quid Deus offensus, quid offensus ab homine, à tot hominibus, tanto tempore, tot offensus. Deinde ut erat ardentissimus Divini honoris læsi, & reparandi zelator, nihil omittebat eorum, quæ sciret ad id conferre; cumque in appetitum naturalem id omne posset, quod veller, quis dubitet Christum non sibi pepernisse, & seipsum excitasse ad dolorem illum sensibilem, quantum posset, concipiendum? Quod si verò potentiam suam exercuit, ut quidquid posset, id veller; quò tandem doloris pervenisse dicenda illa erit Contritio, ad quam excitandam tria illa Christi Domini tam infinita quàm Divina, simul corruerant. *Scientia, Potestas, & Voluntas?* Si quid enim in nostris deest, id ex altero eorum trium provenit, vel quia nescimus quid sit peccatum, vel quia non possumus appetitum inferiorem sensibilibiter excitare, aut quia non sicut velle oporteret, volumus. In Christo autem nihil horum deerat, ut dictum est, sicq; vehementissimus ex omni parte dolor fuit, & aliorum animi tū corporis dolorum quidam velut excitator & promotor, cum ex dolore interno, satisfactio exterior eò sequatur major, quo major est dolor. *Magna est velut mare Contritio tua; Cæterorum quidem sanctorum ut fluvij vel rivuli; sed Christi velut ipsum mare, Ossa mea, inquit per Psalmistam, sicut cremiū aruerunt, sicut in fixorio cōfixa sūt, ita legit S. Aug. in Psal.*

Tren. 2.

Ps. 101.

O si sciremus quid sit peccatum! quid sit Deus offensus! dic potius anima mea dic potius, o si saltem quantum scio, aut quantum scire possum, quid sit peccatum, & quàm velit Deus à me doleri & expiari, ita dolerem & divinam detestarer offensam.

Et verò cum dupliciter hic errare possis; Primò quidem si dolorem sensibilem & lachrymas nimis violenter extorqueas; deinde si fortè sensibilibiter movearis, sensum illum & motum pietatis repellas; audienda Veritas, quâ statuitur in vera Contritione dolorem illum sensibilem *nec includi, nec excludi.*

Ratio petitur à vera Contritionis definitione, quæ à Concilio Tridentino dicitur esse *animi dolor ac detestatio cum proposito non peccandi de cætero.* Quibus in verbis tres differentię temporis comprehenduntur; præteriti quidem dum veteris vitæ odium requiritur; præsentis verò, dum cessandum esse à peccato declaratur; futuri denique, dum vitæ novæ propositum & inchoatio præcipitur iuxta illud Ezechielis; *Projicite à vobis omnes iniquitates vestras, in quibus prævaricati estis, & facite vobis cor novum, & spiritum novum.* Hoc in me, Domine, cor mundum crea, & spiritum rectum innova in visceribus meis. *Ses. 14. c. 4. Ez. 18. Ps. 50.*

II. PUNCTUM.

SED illi peccatorum detestationi nec necessarius est, nec contrarius sensibilis dolor.

Primò quidem, quòd non sit necessarius, ex eo patet, quòd non sit in nostra potestate, cum multihunc dolorem vehementer disiderent, & à Deo petant, nec tamen obtineant. Nihil autem à nobis necessariò requiritur, quod non possimus cum gratia, & ad quod exequendum gratia denegetur. Sic enim universim de omnibus, quod de uno affirmatur, *Mandatum hoc, quod ego præcipio tibi hodie, nec supra te est, neque procul positum: sed iuxta te est sermo valde, in ore tuo, & in corde tuo ut facias illum.* *Deut. 30.*

Quòd verò etiam non sit contrarius, ex approbatis sanctorum lachrymis liquet, qui cū Davide dicunt, *laboravi in gemitu meo: lavabo per singulas noctes lectum meum.* Itemque cū Ezechia, *Recogitabo tibi omnes annos meos in a-maritudine anima mea.* *Is. 38.*

Auderesne tu repellere, quod tam sancti viri susceperunt?

III. PUN-